

Najavljuje se bujanje državne administracije, dokad?!

Živimo u državi koja je do savršenstva razvila sustav napredovanja po raznoraznim vezama, po stranačkoj podobnosti. Koliko god nam je to teško priznati, činjenica je da je naša država postala prava meka za poslušnike i poltrone, za sve one koji hoće kruha bez motike, za sve one prilagodljive bez ideala i strasti. Bez obzira na njihove boje i ideologije.

Broj djece koju su u Njemačkoj dobili novi hrvatski iseljenici, odnosno rodile majke s hrvatskim državljanstvom, tijekom prvih pet godina članstva Hrvatske u EU, povećao se za više od 60 posto te je tijekom 2017., premašio brojku od 4000, objavio je ovih dana JI. Pozivajući se na analizu dr. Ivana Čipina, voditelja Centra za longitudinalne populacijske studije i izvanrednog profesora na Katedri za demografiju zagrebačkog Ekonomskog fakulteta, koji je obradio podatke njemačkoga Federalnog statističkog ureda, navodi se kako je deseterostruki rast zabilježen u udjelu djece hrvatskih državljanica koja nisu automatski rođenjem stekla njemačko državljanstvo, jer se ono može steći ako barem jedan od roditelja ima boravišnu dopusnicu i legalno boravi na području Njemačke najmanje osam godina. Upravo to je jedan od ključnih pokazatelja, navodi se da je riječ o djeci rođenoj u mladim hrvatskim obiteljima koje su se posljednjih godina iselile iz Hrvatske. Nadalje, službeni njemački podatci navode kako je posljednjih godina u tu državu uselilo više od 110 tisuća Hrvata. Podatci Eurostata pokazuju, pak, da je iz Hrvatske posljednjih godina iselilo oko 350 tisuća ljudi, a predviđaju da bi broj iseljenih osoba mogao narasti do pola milijuna.

Istodobno, Hrvatska umire. Već odavno broj rođene djece znatno je manji od broja umrlih osoba, a demografi upozoravaju da svake godine Hrvatsku napusti grad veličine Osijeka. Međutim, više ne iseljavaju samo mladi ljudi, a nije riječ ni o studentima koji idu u druge države kroz programe razmjene studenata. Odlaze mladi i već dobro školovani ljudi za čije se kvalifikacije i volju za rad u inozemstvu otimaju. Mnogi se od njih nikad ne će vratiti u Domovinu. Odlaze i radno sposobni ljudi s iskustvom koji su prisiljeni ostaviti svoje slabo plaćene poslove, te pritisnuti ovrhama, zajedno s obiteljima, tražiti sreću negdje drugdje. Ni njihova se djeca većim dijelom ne će vratiti. I konačno, odlaze i ljudi u „ozbiljnim“ godinama koji još mogu puno toga napraviti ali više ne mogu izdržati siromaštvo, nepravdu i korupcionašku klimu u Domovini.

Jer Hrvatska je zemlja koja ima sve, ali se zbog političkih elita koje posljednjih desetak godina njome upravljaju, prometnula u zemlju koja nema ništa. Nitko se od političkih elita, koje su ovu

državu vodile posljednjih godina, nije imao dovoljno snage, znanja i volje uhvatiti ukoštac s problemom pada nataliteta te masovnog iseljavanja i poduzeti sve da se negativni trendovi zaustave.

Kunemo se u demografiju i uvodimo niz socijalnih mjera kojima samo krpamo rupe, a istodobno nitko nije u stanju izmijeniti nekoliko apsurdnih zakona koji otežavaju život roditeljima. Na primjer, to da, kada je dijete bolesno mjesec dana ili dulje, roditelj na bolovanju može dobiti maksimalnu plaću 4.250 kuna, dakako, ako mu je inače veća od tog iznosa. Ili, ako zaposlena majka odmah nakon jednog rodiljnog dopusta ponovno zatrudni i ode na novi rodiljni više ne može dobivati naknadu sukladno svojoj plaći već se tretira kao nezaposlena žena. A ovakvih primjera ima još.